

آبگیر های جانبی در زوایای مختلف آبیگری با حضور صفحات مستغرق و بدون آن

فرامرز قلمباز

دانشجوی دکتری رشته اقتصاد کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات تهران

مرضیه برمکی

دانشجوی کارشناسی ارشد رشته سازه های آبی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز

بابک ملک خویان

کارشناس ارشد سازمان آب و برق خوزستان

چکیده

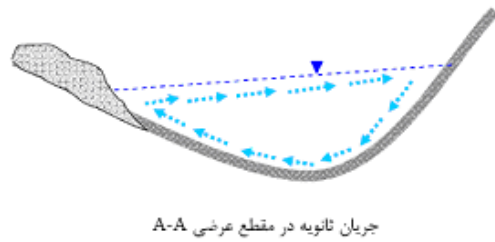
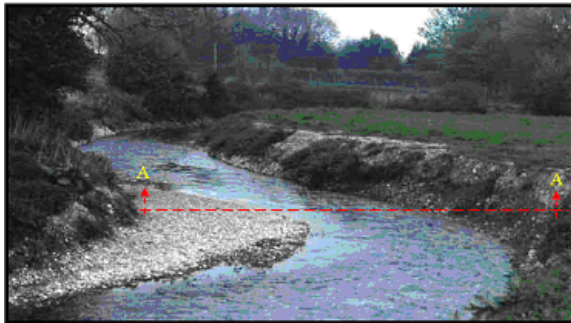
از روش های کاهش رسوب ورودی به آبگیرهای جانبی استفاده از صفحات مستغرق در جلوی دهانه آبگیر است. صفحات مستغرق با ایجاد جریان های ثانویه باعث انحراف رسوب از دهانه آبگیر می شوند. این سازه ها علاوه بر کاهش انتقال رسوب به دهانه آبگیرها باعث تغییر دبی انحرافی نیز می شوند. با توجه به اینکه در آبگیرها هدف افزایش راندمان آبیگری است لذا ضروریست که تاثیر صفحات مستغرق را بر دبی نسبی انحرافی بررسی شود. در این تحقیق بمنظور بررسی اثر زاویه آبیگری بر دبی نسبی انحرافی در شرایط وجود صفحات مستغرق از یک مدل فیزیکی استفاده شد. کلیه آزمایش ها در یک فلوم قوسی شکل 180° درجه با انحنای نسبی قوس $R_c/B = 4.7$ (شعاع مرکزی $R_c=2.8$ و عرض کف کانال اصلی $B=0.6$) انجام شد، کانال آبیگر در 30° ، 70° و 100° درجه نصب شد. در این تحقیق صفحات مستغرق در زاویه 20° درجه در دو ردیف جلوی دهانه آبیگر نصب گردید. آزمایش ها در شرایط آب زلال، در 4° زاویه آبیگری 45° ، 60° و 90° درجه انجام شد. نتایج نشان داد زاویه 45° درجه بیشترین دبی نسبی را منحرف می کند همچنین حضور صفحات آبیگری را به میزان 2% تا 10% درصد کاهش میدهد که با توجه به اهمیت آبیگری با کمترین رسوب می توان از این اثر منفی صفحات مستغرق (کاهش آبیگری زیر 10% درصد) صرف نظر کرد.

کلمات کلیدی: آبیگر جانبی، زاویه آبیگری، صفحات مستغرق، مقایسه، راندمان آبیگری

مقدمه

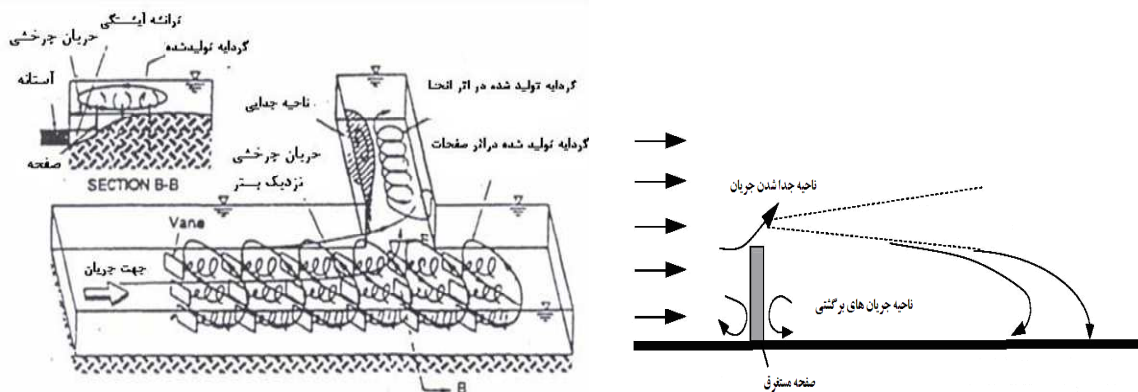
رودخانه ها همواره بعنوان یکی از منابع اصلی جهت تامین نیاز بخش های مختلف مصرف مورد توجه قرار داشته اند. برای برداشت آب و هدایت آن به کانالهای انحرافی، سازه های متنوعی ابداع و مورد بهره برداری قرار گرفته که گاه ساده و گاهی با ساختار پیچیده ای بوده است. یکی از این سازه ها، آبگیر های جانبی است. آبیگری در رودخانه باید از محلی صورت گیرد که

حداقل رسوبات چه بصورت بار بستر و چه بصورت بار معلق وارد کانال شود و علاوه بر این، سیستم آبیگر مورد نظر باید حداکثر آبگذری را داشته باشد. قوس رودخانه بخاطر داشتن الگوی خاص جریان بنام جریان حلزونی، همواره مورد توجه مهندسين هیدرولیک بوده است. با ورود جریان به قوس، نیروی گریز از مرکز بر آن اثر می کند که این نیرو در راستای شعاع قوس و نیز در جهت عمق بخاطر تغییرات سرعت، متغیر می باشد. نیروی گریز از مرکز موجود در خم باعث ایجاد شیب عرضی در سطح آب می شود که سطح آب را در قوس بیرونی بالا برده و در قوس داخلی باعث کاهش عمق می شود. این پدیده باعث ایجاد گرادیان فشار جانبی در داخل مقطع خواهد شد. هرگاه گرادیان فشار مزبور بر نیروی گریز از مرکز غلبه کند، جریانی در جهت عرضی داخل مقطع شکل می گیرد که به جریان ثانویه موسوم است. در شکل (۱) الگوی جریان ثانویه نشان داده شده است.

شکل (۱): قوس رودخانه و الگوی جریان ثانویه در راس قوس

یکی دیگر از راهکارهای کاهش رسوب ورودی به آبیگرها صفحات مستغرق می باشد. صفحات مستغرق صفحات کوچکی هستند که دو نقش مهم را در رودخانه ها ایفا می کنند ۱- کنترل فرسایش ۲- جلوگیری از ورود رسوبات به آبیگرها. اساس کار صفحات مستغرق ایجاد جریان های ثانویه است محل شکل گیری این جریان ثانویه در نزدیکی رأس به جلوی صفحه می باشد. جریان های ثانویه جهت تنشهای برشی بستر را تغییر داده و سبب انتقال عرضی رسوبات می گردد. (شکل ۲)

شکل (۲) جریان ثانویه ناشی از صفحات مستغرق - آبیگر جانبی با حضور صفحات مستغرق

یکی از عوامل موثر بر دبی نسبی انحرافی در آبیگرهای جانبی با حضور صفحات مستغرق موقعیت آبیگری در رودخانه می باشد.

رزوفسکی (1957) با انجام مطالعاتی بر روی قوس 180 درجه بیان کرد که از مقطع ورودی تا رأس قوس، قدرت جریان ثانویه افزایش یافته و پس از آن تا مقطع عرضی 135 درجه دارای مقدار نسبتاً ثابتی شده، سپس به تدریج و بانزدیک شدن به خروجی قوس از قدرت جریان ثانویه کاسته می شود.

رادکیوی (۱۹۹۳) بهترین محل آبیگری را در کانال های قوسی، محدوده پس از زاویه 30 درجه را عنوان کرده است زیرا در این محدوده، جریان حلزونی (مارپیچی) کاملاً توسعه می یابد.

سینها و ماریلوس در سال ۲۰۰۰ مدل عددی برای تحلیل جریان عبوری از روی یک صفحه مستغرق را توسعه دادند. این مدل معادلات سه بعدی ناوراستوکس را با معادله آشفتگی $k-\epsilon$ حل می نماید. شرایط مرزی در معادلات حاکم مطابق با شرایط توپوگرافی بستر و شکل صفحه تعریف گردید. نتایج مدل عددی با مشاهدات مطالعه آزمایشگاهی انجام شده در یک کانال مستطیلی مستقیم با بستر متحرک مقایسه شد. مقایسه اندازه گیری های آزمایشگاهی سرعت در سه بعد در مجاورت و همچنین در فواصل دورتر از صفحه با نتایج مدل ریاضی بیانگر کارایی خوب مدل می باشد.

محمدجواد خانجانی و همکاران در سال ۱۳۷۷ در بررسی آرایش مکانی صفحات مستغرق برای کاهش رسوبگذاری در دهانه آبگیر با مدل فیزیکی تحقیقاتی انجام دادند. در این مطالعه یک مدل فیزیکی برای بررسی هیدرودینامیک جریان و اثر کارگذاری صفحات مستغرق در کاهش رسوبگذاری در مدخل آبگیر مورد استفاده قرار گرفت. این مدل شامل کانالی به ابعاد $0.25 \times 0.25 \times 30$ متر همراه با ضمایم و وسایل اندازه گیری سرعت و عمق جریان بود. در این بررسی جمعاً ۴۲ آزمایش در دو گروه به صورت های بدون کاربرد صفحات مستغرق (۴ آزمایش) و با کار گذاشتن صفحات مستغرق (۳۸ آزمایش) به عمل آمد. متغیرهای مورد مطالعه بده جریان در کانال اصلی، کانال آبگیر و آرایش صفحات به دو صورت: کارگذاری به صورت سه صفحه در هر ردیف و کارگذاری به صورت متناوب بود. نتایج حاصل از آزمایشها نشان می دهد که حجم رسوبگذاری در بهترین آرایش قرارگیری صفحات در حالت سه صفحه در هر ردیف، تا حدود ۵۰ درصد و در حالت قرارگیری صفحات به صورت متناوب، تا حدود ۷۵ درصد کاهش داشته است.

هو و همکاران در سال ۲۰۰۴ با طراحی و انجام مدل فیزیکی بهترین موقعیت نصب صفحات مستغرق را برای جلوگیری از ورود رسوبات به سازه آبگیر ریو گراند تعیین نمودند. پس از انجام مدل فیزیکی، از بین چهار گزینه صفحات مستغرق، صفحات مستغرق اصلاح شده آیوا بدلیل ممانعت از ورود رسوبات به داخل آبگیر انتخاب گردید. و ابعاد طراحی صفحات مستغرق کاربردی آیوا به صورت ذیل می باشد.

۱- ارتفاع صفحات = $H_v = 0.2$ تا 0.3 عمق جریان

۲- طول صفحات = $3 H_v$

۳- فاصله جانبی بین صفحات = $3 H_v$

۴- فاصله طولی بین صفحات = $30 H_v$

۵- فاصله تا دیواره یا آبگیر = $3 H_v$

۶- زاویه برخورد با جریان = 20° درجه

تان و همکاران در سال ۲۰۰۵ ویژگیهای حرکت جریان و رسوب اطراف یک صفحه مستغرق بزرگ به طولهای بین ۱ تا ۴ متر را در یک فلووم مستقیم و عریض به طول ۳۰ متر و عرض ۶ متر بررسی کردند. برای تغییر جهت جریان صفحه مستغرق شکل (۲-۱۸) با زاویه برخورد جریان بین ۱۵ تا ۹۰ درجه نصب گردید. این تحقیق نشان داد که کارایی صفحه مستغرق در منحرف نمودن مسیر حرکت رسوبات بستگی به زاویه برخورد صفحه با جریان، ارتفاع و طول صفحه دارد و زاویه بهینه برخورد جریان با صفحه به منظور منحرف نمودن مسیر رسوبات ۳۰ درجه می باشد و ارتفاع بهینه صفحه مستغرق دوتا سه برابر ارتفاع فرم بستر به منظور جلوگیری از فرار رسوبات از طریق تاج فرم بستر می باشد.

پیرستانی و همکاران در سال ۱۳۸۵ در مطالعه آزمایشگاهی جریان های انحرافی کانال های قوسی در شرایط بدون صفحات مستغرق نتایج نشان داد موقعیت ۷۵ درجه نسبت به سایر موقعیت ها بیشترین دبی نسبی را منحرف می کند همچنین افزایش عدد فرود کاهش دبی نسبی انحرافی را در بر دارد.

فرزاد حسن پور و همکاران در سال ۱۳۸۶ اثر صفحات مستغرق بر میزان آبگیری و پروفیل طولی سطح آب در مجاورت آبگیر های جانبی ۹۰ درجه را بصورت آزمایشگاهی مورد مطالعه قرار داده اند. نتایج در این آزمایشات نشان داد که صفحات مستغرق در زوایای ۱۵، ۲۰، ۲۵ درجه به ترتیب کاهش، بدون تاثیر و افزایش نسبت آبگیری را در مقایسه با شرایط بدون استفاده از سازه کنترل رسوب ردا داشته اند.

علی اکبر عباسی و مهدی حبیبی در سال ۱۳۸۸ به بررسی آزمایشگاهی تأثیر زاویه آبگیر در کنترل رسوب ورودی به آبگیر در حالت وجود صفحات مستغرق در زاویه های آبگیری ۴۵، ۶۰ و ۹۰ درجه پرداختند. در این تحقیق مشخص شد که رسوب ورودی به آبگیر در حالت وجود صفحات مستغرق، بستگی به پارامترهای بدون بعد عدد فرود جریان، زاویه آبگیری و نسبت دبی آبگیری دارد. در این میان نقش نسبت دبی آبگیری بیشتر بوده و با افزایش نسبت دبی آبگیری، رسوب ورودی به آبگیر افزایش می یابد. آزمایشهای انجام شده نشان داده است که در حالت وجود صفحات مستغرق، رسوب ورودی به آبگیر در زاویه ۹۰ درجه کمترین و در زاویه آبگیری ۴۵ درجه بیشترین مقدار را دارد.

سعید گوهری و همکاران در سال ۱۳۸۸ در مورد کنترل رسوب ورودی به آبگیرها با استفاده از آبشکن و صفحات مستغرق مطالعه ای آزمایشگاهی انجام دادند که ابعاد، تعداد و آرایش صفحات بر اساس مقادیر توصیه شده طراحی مورد استفاده قرار گرفته است. به منظور هدایت جریان به سمت آبگیر و افزایش کارایی صفحات، از آبشکن در ضلع مقابل آبگیر استفاده شده است. اثر پارامترهای طول آبشکن، فاصله آن از مقابل آبگیر و زاویه آن با جریان در کانال اصلی مورد بررسی قرار گرفته است. طول آبشکن های بکار گرفته ۱۵، ۲۰ و ۲۵ سانتیمتر بوده است. زوایای قرارگیری آبشکن ها ۴۵، ۹۰ و ۱۳۵ درجه با جهت جریان اصلی بوده است. همچنین مکان قرارگیری آبشکن ها در سه موقعیت متفاوت در مقابل آبگیر بوده است. آزمایش ها برای سه نسبت آبگیری مختلف انجام شده است. نتایج تحقیق نشان می دهد که کارایی صفحات با احداث آبشکن در ضلع مقابل آبگیر افزایش پیدا کرده و مقدار ورود رسوبات به آبگیر کاهش پیدامی کند. در نسبت آبگیری در واحد عرض ۰/۳ مقدار ورود رسوبات به آبگیر به صفر می رسد. با جابجایی آبشکن به اندازه دوبرابر عرض دهانه آبگیر به بالادست کانال اصلی، مقدار ورود رسوبات به آبگیر به طور متوسط ۴۰ درصد کاهش می یابد. همچنین ورود رسوبات به آبگیر با استفاده از آبشکن با زاویه ۹۰ درجه نسبت به دو آبشکن با زوایای ۴۵ و ۱۳۵ به حداقل می رسد.

حسین منتصری و همکاران در سال ۱۳۸۸ در مطالعه آزمایشگاهی مستغرق را مورد مطالعه قرار دادند. نتایج نشان می دهد صفحات، جریان ثانویه ای تولید می کنند که هم جهت با جریان ثانویه قوس می باشد. همچنین خطوط جریان در صفحات افقی نشان می دهند صفحات مستغرق سبب کاهش عرض صفحه تقسیم جریان در لایه های نزدیک بستر و افزایش عرض صفحه تقسیم جریان در تراز بالای صفحات میگردند. محاسبه قدرت جریان ثانویه در قوس نشان می دهد نصب صفحات در محدوده آبگیر، موجب افزایش قدرت جریان ثانویه شده و از شدت کاهش قدرت جریان ثانویه بر اثر مکش آبگیر می کاهد. محاسبه تنش برشی بستر نشان می دهد مقدار تنش برشی در دهانه آبگیر افزایش یافته است.

جواد ظهیری و محمود کاشفی پور در سال ۱۳۸۸ به بررسی تأثیر عوامل مختلف بر میزان رسوب ورودی به آبگیر جانبی پرداختند. در این تحقیق از آنالیز واریانس دوطرفه جهت بررسی تأثیر هر یک از عوامل موقعیت آبگیر، زاویه آبگیری، ارتفاع آستانه و وجود پره های مستغرق بر میزان رسوب ورودی به آبگیر استفاده شده است. علاوه بر تأثیر هر کدام از پارامترها، اثر متقابل مربوط به پارامترهای فوق نیز بررسی شد. نتیجه آنالیز نشان داد که اثر متقابل بین پارامترها ناچیز بوده و می توان از آن صرفه نظر کرد. در بین اثرهای اصلی نیز ارتفاع آستانه و پس از آن وجود پره های مستغرق بیشترین تأثیر را بر روی میزان رسوب ورودی به آبگیر جانبی داشته اند.

مسجدی و همکاران در سال ۲۰۱۱ در یک مطالعه آزمایشگاهی به بررسی اثر زاویه آبگیری بر دبی نسبی انحرافی در شرایط عدم وجود صفحات مستغرق و در شرایط آب زلال پرداختند. نتایج نشان داد در صورت عدم رسوبات، در کلیه موقعیت ها در قوس ۱۸۰ درجه، زاویه ۴۵ درجه بیشترین دبی نسبی انحرافی را داشته است.

آنالیز ابعادی

در این تحقیق با استفاده از مطالعات انجام شده، هر چند پارامترهای شیب کانال اصلی و انحرافی، شکل ورودی کانال انحرافی، زبری کانال، هندسه کانال اصلی در محل انحراف و میزان آشفتگی و یکنواختی جریان جزو پارامترهای موثر می باشند ولی با توجه به محدودیت های انجام کار این عوامل ثابت فرض می شود. بنابراین پارامترهای موثر در میزان دبی انحرافی (Q_D) را می توان: جرم مخصوص (ρ) ، لزجت دینامیکی (μ) ، عمق جریان در کانال اصلی (y) ، سرعت جریان (V) ، شتاب

ثقل (g)، دبی در کانال اصلی (Q_m)، عرض کانال اصلی (B)، عرض کانال انحرافی (b)، محل آبیگری در قوس (θ)، زاویه آبیگری (زاویه انحراف) (α) و شعاع قوس کانال اصلی (Rc)، زاویه پره مستغرق (β)، فاصله عمودی صفحات (δ_s)، فاصله افقی صفحات (δ_n) فاصله اولین ردیف از آبیگر (δ_b) طول صفحات (L) و تعداد ردیف صفحات مستغرق (n) عنوان نمود.

$$Q_D = f(\text{Re}, Fr, y, R, B, b, L, \delta_s, \delta_n, \delta_b, n, \alpha, \beta, \theta) \quad (1)$$

بنابراین با انجام آنالیز ابعادی با استفاده از روش تحلیلی تئوری (π) یا باکینگهام (Buckingham, 1915)، پارامترهای بی بعد موثر زیر برای دبی نسبی انحرافی (Q_r) نتیجه گیری می شود:

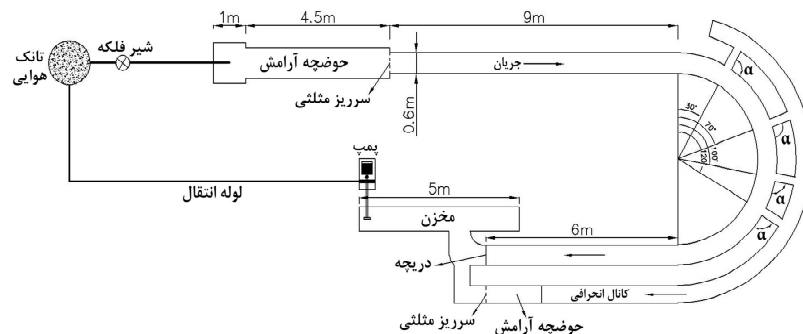
$$Q_r = \frac{Q_D}{Q_m} = f\left(\text{Re}, Fr, \frac{y}{B}, \frac{R}{B}, \frac{b}{B}, \frac{l}{B}, \frac{\delta_s}{B}, \frac{\delta_n}{B}, \frac{\delta_b}{B}, n, \alpha, \beta, \theta\right) \quad (2)$$

در رابطه فوق: Fr = عدد فرود و Re = عدد رینولدز بر اساس جریان در کانال اصلی محاسبه شده و Q_r = دبی نسبی انحرافی می باشد. لازم به ذکر است با توجه به آنکه در آزمایشات پیش بینی شده در تحقیق حاضر، پارامترهای هندسی ($R, B, b, l, \delta_s, \delta_n, \delta_b, n, \beta$) ثابت در نظر گرفته شده، لذا در رابطه (۱) از پارامترهای بی بعد ($\frac{R}{B}, \frac{b}{B}, \frac{l}{B}, \frac{\delta_s}{B}, \frac{\delta_n}{B}, \frac{\delta_b}{B}, \frac{y}{B}, n, \beta$) صرف نظر شده است. همچنین به دلیل آنکه جریان در مدل آشفته است، از (Re) نیز در معادلات صرف نظر می شود. بنابراین فقط عوامل (Fr, α, θ) به عنوان پارامترهای متغیر در تحقیق بوده و بدین ترتیب معادل (۱) بصورت زیر نتیجه گیری خواهد شد.

$$Q_r = \frac{Q_D}{Q_m} = f(Fr, \alpha, \theta) \quad (3)$$

مواد و روشها

در این تحقیق از یک فلوم قوسی 180° درجه با مقطع مستطیلی به ابعاد 0.6 متر، عرض و 0.4 متر ارتفاع و انحنا نسبی قوس $\frac{R_c}{B} = 4.7$ (شعاع مرکزی $R_c=2.8$ و عرض کانال اصلی) استفاده شد (شکل ۵). رقوم کف کانال اصلی و کانال انحرافی برابر می باشد. میزان آب مورد نیاز از طریق مخزن زیرزمینی بوسیله یک پمپ ۶ اینچی با حداکثر دبی 50 لیتر بر ثانیه به داخل فلوم انتقال داده شد.

شکل (۳): پلان کانال U شکل

در این تحقیق با نصب ۴ آبگیر با زاویه ۹۰، ۷۵، ۶۰، ۴۵ و ۳۰ درجه در ۳ موقعیت ۳۰، ۷۰، ۱۰۰ درجه بر روی کانال قوسی در اعداد فرود ۳۲/۳۷ و ۳۷/۳۲. آزمایش ها یی انجام شد. در نیمی از آزمایش ها دو ردیف صفحه مستغرق که ابعاد آن در جدول (۱) آورده شده است در مدخل ورودی آبگیر نصب گردید.

جدول (۱): ابعاد صفحات مستغرق

پارامتر	β	H_v	L	δ_s	δ_n	δ_b
محدوده توصیه شده	$15 \leq \beta \leq 45$	$0.2 \leq \frac{H_v}{h} \leq 0.5$	$2H_v \leq L \leq 3H_v$	$8H_v \leq \delta_s \leq 10H_v$	$2H_v \leq \delta_b \leq 3H_v$	$3H_v$
محدوده بکاررفته	۲۰	$0.3 \frac{H_v}{h}$	$3H_v$	$8H_v$	$3H_v$	$3H_v$

پس از آنکه جریان در مدل به حالت دائمی رسید، دبی کل ورودی به فلوم قوسی (Q_m)، با استفاده از سرریز مثلثی در ابتدای فلوم اندازه گیری شد. دبی کانال انحرافی (Q_D) نیز پس از اندازه گیری بوسیله یک سرریز مثلثی در انتهای آبگیر جانبی مجدداً به مخزن هدایت شد. برای انجام آزمایش، پارامترهای θ (موقعیت آبگیر) و α (زاویه انحراف آبگیر) بعنوان پارامترهای متغیر و پارامترهای عرض فلوم (B)، اندازه صفحات مستغرق، فاصله صفحات، عرض آبگیر، تعداد ردیف صفحات و غیره بعنوان پارامترهای ثابت در نظر گرفته شدند. با توجه به تاثیر مقدار (Q_m) در میزان (Q_D)، برای تغییر عدد فرود از (Q_m) استفاده شد. در ابتدای هر آزمایش پمپ راه اندازی، دریاچه انتهایی باز و آب زلال به آرامی به درون کانال هدایت شد. عمق ۱۲ سانتیمتر با کنترل دریاچه انتهایی تنظیم شد. جریان آب پس از عبور از حوضچه آرامش و سرریز لبه تیز مثلثی وارد کانال اصلی شده و پس از طی مسافتی قسمتی از آن وارد کانال انحرافی و بقیه آب از کانال اصلی خارج شد. برای اندازه گیری عمق از عمق سنج با دقت ۰/۱ سانتی متر استفاده شد.

نتیجه گیری و بحث

در کلیه آزمایش ها پس از تنظیم دبی ورودی، عمق جریان و برقراری تعادل در سیستم بلافاصله دبی انحرافی توسط سرریز لبه تیز مثلثی اندازه گیری شد. (شکل ۴).

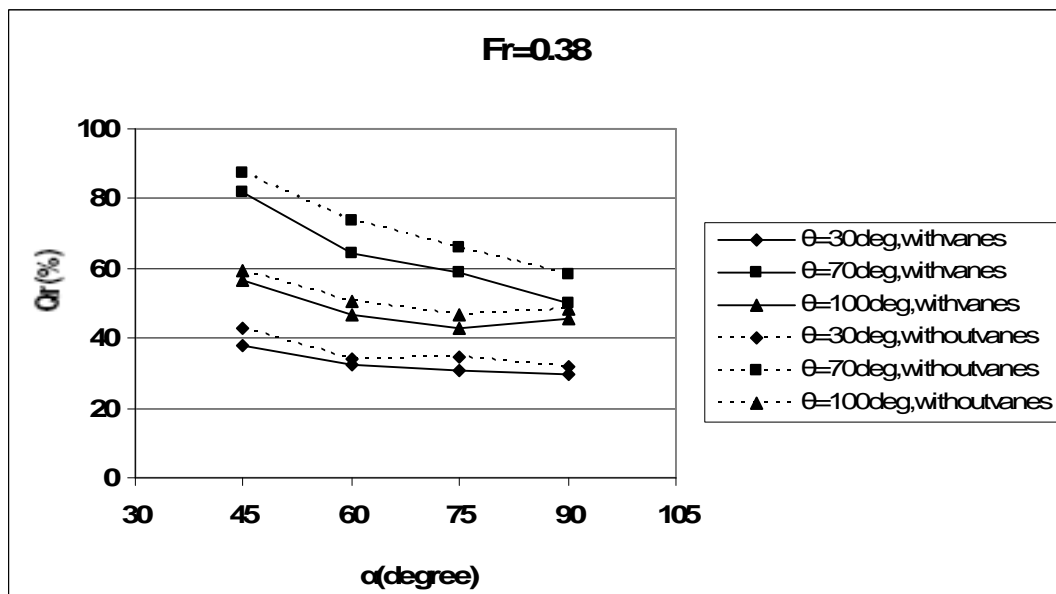
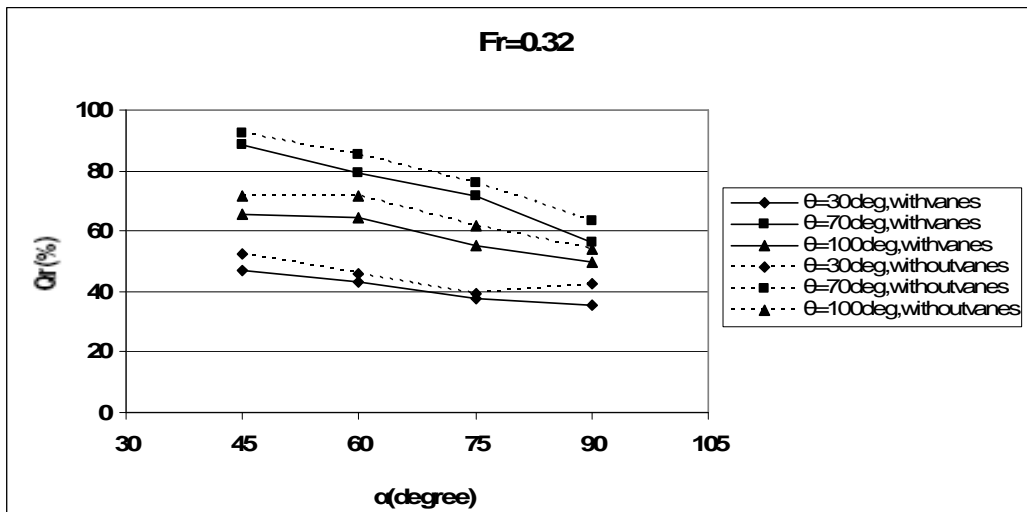

شکل (۴) موقعیت آبگیری و صفحات مستغرق در کانال قوسی شکل

تأثیر زاویه آبگیری بر دبی نسبی انحرافی با صفحه وبدون صفحات مستغرق

شکل (۵) تأثیر زاویه آبگیری (α) بر دبی نسبی انحرافی (Qr) در سه موقعیت ۳۰، ۷۰، ۱۰۰ و درجه در کانال قوسی شکل برای چهار زاویه آبگیری مختلف و برای اعداد فرود ۳۲/۳۷ و ۳۷/۳۲ را نشان می دهد. همانگونه در شکل مشاهده می شود در کلیه زوایای آبگیری و اعداد فرود، زاویه ۴۵ درجه در هر دو وضعیت حضور صفحات مستغرق وعدم حضور صفحات مستغرق نسبت به سایر زوایای دبی نسبی بیشتری را منحرف می کند.

طبق نتایج بدست آمده در این زاویه خطوط جریان تمایل بیشتری جهت انحراف به سمت آبگیر را داشته اند. لازم به ذکر است همانگونه که در شکل (۵) مشاهده می شود در کلیه حالات وجود صفحات مستغرق با ایجاد جریان های ثانویه ای در جهت قوس داخلی کانال اصلی و همچنین با ایجاد سدی در مقابل جریان کاهش آبگیری را باعث شده اند. میزان کاهش دبی انحرافی طبق نتایج حاصله بین ۲ تا ۱۰ درصد می باشد. با توجه به اهمیت آبگیری با رسوبات کمتر و کارآمدی بسیار بالای صفحات مستغرق در جلوگیری از ورود رسوبات به دهانه های آبگیر می توان از اثر کاهش دبی انحرافی توسط صفحات مستغرق صرف نظر کرد.

شکل (۵): تأثیر موقعیت آبگیری بر دبی نسبی انحرافی با صفحه وبدون صفحات مستغرق

تقدیر و تشکر

از سازمان آب و برق خوزستان و واحد تحقیقات و استانداردهای مهندسی آب به خاطر حمایت مالی تشکر و قدر دانی میکنیم.

منابع

- پیرستانی، م.، صالحی نیشابوری، ع.، مجدزاده طباطبائی، م. (۱۳۸۵)، بررسی آزمایشگاهی جریان انحرافی آبگیرهای جانبی در کانال های قوسی، مجله تحقیقات منابع آب ایران، سال دوم، شماره ۲.
- حسن پور، ف.، ایوب زاده، ع.، قدسیان، م. و سامانی، م. (۱۳۸۶). " اثر صفحات مستغرق بر میزان آبگیری و پروفیل طولی سطح آب در مجاورت آبگیر های جانبی ۹۰ درجه". مجله منابع طبیعی، زمستان ۸۶ شماره ۷۷، ص ۱۰۴-۱۱۴
- خانجانی، م.، بارانی، غ.، رحمانیان، م. و ساجدی، م. (۱۳۷۷). " بررسی آرایش مکانی صفحات مستغرق برای کاهش رسوبگذاری در دهانه آبگیر بامدل فیزیکی". مجله استقلال، سال ۱۸، شماره ۲، ص ۱۷۹-۱۸۹
- عباسی، ع. و حبیبی، م. (۱۳۸۸). " بررسی آزمایشگاهی تأثیر زاویه آبگیری در کنترل رسوب ورودی به آبگیر در حالت وجود صفحات مستغرق". هشتمین سمینار بین المللی مهندسی رودخانه، دانشگاه شهیدچمران .
- ظہیری، ج. و کاشفی پور، م. (۱۳۸۸). " بررسی تأثیر عوامل مختلف بر میزان رسوب ورودی به آبگیر جانبی با استفاده از آنالیز واریانس دوطرفه". هشتمین سمینار بین المللی مهندسی رودخانه، دانشگاه شهیدچمران .
- گوهری، س.، ایوب زاده، ع.، قدسیان، م. و صالحی، ع. (۱۳۸۸). " کنترل رسوب ورودی به آبگیرها با استفاده از آبشکن و صفحات مستغرق". هشتمین سمینار بین المللی مهندسی رودخانه، دانشگاه شهید چمران اهواز.
- منتصری، ح.، قدسیان، م. و دهقانی، ا. (۱۳۸۸). " مطالعه آزمایشگاهی میدان جریان اطراف صفحات مستغرق مقابل دهانه آبگیر جانبی در کانال U شکل". مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی جلد شانزدهم ویژه نامه ۲.
- Ho, J., Johnson, A. and White, S. (2004). 3-D Numerical Simulation Study of Permanent Sediment Control Submerged Vanes. National Science Foundation, Research Education for Undergraduation, P.15
- Masjedi, A. Taedi, A., (2011); "Experimental investigation of Effect Intake Angle on Discharge in Intakes in 180 Degree Bend".Journal," Word applied science15(10):1442-1444.
- Raudkivi, A.(1993), Sedimentation, Exclusion and removal of sediment from diverted water. AIRH Hydraulic Structures, Design Manual, pp. 63-87.
- Rozovskii, I.(1957), Flow of water in bend of open channel Academy of Sciences of Ukrainian SSR, Institute of Hydrology and Hydraulic Engineering.
- Sinha, S.K. and Marelius, F., (2000). "Analysis of Flow Past Submerged Vane. Journal of Hydraulic Research," Vol. 38, No. 1, PP.65-71
- Tan, S.K., Yu, G., Lim, S.Y. and Ong, M.C., (2005). "Flow Structure and Sediment Motion around Submerged Vanes in Open Channel," Journal of water way,port, coastal and Ocean Engineering, Vol. 131, No. 3, PP 132-1